

ÖNFEGYELEM

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. augusztus 16.

Szeretettel köszöntelek benneteket! Jó itt állni előttetek a mai napon is, és igazából keresem a szavakat, hogy hogyan szólaljak meg előttetek Istennek ebben a csodálatos jelenlétben. Úgy érzékelttem, hogy ebben a kenetben lehetne még áradni, és áradni is, de úgy jött a szívembe a bizonyosság, hogy állj fel, és hirdesd az Igét! Ez most, amit nekünk tennünk kell! Most az Igét fogjátok hallani. Ámen.

A mai egy olyan üzenet, úgy gondolom, amely azoknak a számára, akik magukat bölcsnek ítélik, vagy bölcsességben állnak, tehát ténylegesen azok, és nem csak azt gondolják magukról, tehát akik szellemi emberek, nagyon örvendezni fognak ennek az üzenetnek. Azok számára, akik a test szintjén élik az életüket, ez az üzenet fájdalmas lesz, de úgy hiszem, hogy célja van vele Istennek, mert a fegyelemről szeretnék a mai napon beszélni. Arról az önfegyelemről, arról a szilárd jellemvonásról, amely képes bennünket a következő szintre emelni, és képes bennünket nagyon-nagyon sok problémából kiemelni, és kihozni.

Azt gondolják keresztények, hogy ha Jézus beköltözik a szívembe, kereszténnyé válok, újjászületek, megszűnök minden problémától, minden nehézségtől, minden vihartól, és semmi rossz dologgal nem kell szembesülnöm, mert az Úr gondot visel rólam. Fenéig tejfől lesz az életem. Annak ellenére, hogy így gondolják sokan, nem azért nincs így, mert én azt mondom, hanem az Ószövetségben, és az Újszövetségben is az Ige kijelenti, hogy Ő velünk van a háborúságunkban, tehát írja az Ige azt, hogy bizony, ha újjászületél, ha elfogadad Jézust, akkor is háborúságokon mész keresztül. Mindenki ismeri a 91. zsoltárt, a védelem zsoltárát, amit általában azzal kapcsolatban használunk és imádkozunk, hogy mi és a családjaink, szeretteink szent védelemben legyenek. Itt megvalljuk a hitünket abban, hogy Ő a mi védelmezőnk, Ő a mi oltalmazónk, Ő a mi pártfogónk, az Ő hűsége páncélként körbevesz bennünket. De ott van a fejezetnek a vége felé, hogy Ő az, aki velünk van a háborúságunkban. Háborúságainkban! Az Igében Jézus személyesen nem garantálta azt, hogy nem lesznek háborúságok, amiken keresztül kell menned. Ha megnézed az Ószövetséget és Újszövetséget, végigvonul rajta az, hogy azok az emberek, akik odaszánták magukat a Mindenható Isten szolgálatára, akik alávetették magukat az Ő akaratának, akik engedelmeskedni szándékoztak, és akartak, és meg is tették, bizony időről időre nehézségeken mentek keresztül. Érték őket háborúságok. Pál apostol azt írja a Római levél 8. fejezetében a 35. versztől:

Róma 8,35–39.

35. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?

36. Amint meg van írva: Teéretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek, mint vágó juhokat.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Óáltala, aki minket szeretett,

38. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők,

39. Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ámen. Halleluja! Ezek itt, amiket Pál apostol felsorol a levelében, amit a Rómában élő gyülekezetben lévő szentjeinek ír, ezek nem elméleti dolgok. Ezek itt valós, kézzelfogható, valóságos fenyegetések. Itt azt írja, idézem még egyszer: nyomorúság, szorongattatás, üldözés, éhség, meztelenség, fegyver. Teéretted gyilkoltatunk, de Pál apostol összegzi ezzel kapcsolatos érzéseit, kijelentését, hitét a végén, itt a 39. versben. Azon túlmenően, hogy Őbenne mindezek fölött tudunk mi élni, és létezni, ezek a problémák, ezek a nehézségek, sohasem nagyobbak annál a gondviselőnél, akiben mi vagyunk, és akiben mi hiszünk, aki Ő személyesen. Ámen.

Mégis Pál apostolnak, aki odaszánt volt, aki elkötelezett volt, aki a teljes életét odaszánta arra, hogy Jézust szolgálja, nehézségekkel kellett szembesülnie. Mi volt az egyik legjellemzőbb? Mi volt az egyik legfontosabb dolog, ami átsegítette őt azokon a nehézségeken, amiken keresztülment? Az, hogy mindig, mindenben fegyelmezett volt. Tudta, hogy mikor nyissa meg a száját, tudta, hogy mikor legyen zárva a szája. Tudta, hogy az érzelmeit nem jó szabadjára engednie, és tudta, hogy mikor kell kiállni a saját igazáért. Tudta, hogy mikor kell nemet mondani arra, hogy megvédje magát, és tudta azt, hogy mikor kell érvényesítenie azokat a jogokat, amiket ő Krisztusban megnyert. Tudatosan élte az életét, de természetesen, mint ember, ő sem volt tökéletes. Isten kegyelmére szorult, de rendkívül nagy önfegyelmel, és fegyelmezettséggel élte az életét. Ha Pál, illetve a Bibliában végigvonuló hithősöknek az életét vizsgáljuk, akik sikerre jutottak, egy kulcs jellemvonás az ő életükben, az ő sikerükben, az, hogy nagyon fegyelmezettek voltak. Ezért mondtam azt az elején, hogy azok számára, akik bölcssek, akik akarnak változni, akik hajlandóak az Igének alávetni magukat, azok számára ez a mai üzenet édes lesz, mint a méz. Azoknak a számára, akik makacsak, nyakasak, és engedik az érzelmeiket mindig szabadon, az indulataikat, a gondolataikat, az étvágyukat, a látásukat kiengedik folyton a szájukon, és állandóan magukkal vannak elfoglalva, nem fékezik meg magukat, azok számára ez a mai üzenet fájdalmas lesz, mert ez bizony a test megfeszítéséről szól. Halleluja!

Mondhatom azt, hogy nagyon-nagyon sok probléma gyökere a keresztyének életében az az önfegyelm hiánya. Amikor úgy nagyon szabadjára engedjük magunkat. Amikor úgy a saját indulatunkból, érzelmünkéből gondolkozás sémáinkból, mentalitásunkból, és a saját igazunknak az érvényre juttatásából megyünk-megyünk előre, és mindenképpen azt akarjuk tenni, amit mi igaznak és helyesnek vélünk. Ahelyett, hogy megállnánk, és engednénk, hogy Isten bölcsessége uralkodjon az érzelmeink felett. Mindenki számára van egy jó hírem, hogy nagyon sok olyan bibliai hithős, vagy akár tanítvány, apostol van az Igében leírva, akik a saját temperamentumukból, a saját mentalitásukból, a saját jellemvonásaikból nem lettek volna képesek arra, hogy Istent szolgálják.

Hadd hozzam mindjárt fel nektek példaként Péter apostolt. Ő nem volt apostol akkor, abban a pillanatban, amikor Jézus elhívta. Egy hirtelen indulatú, hirtelen haragra gerjedő ember volt, akinek a szája hamarabb eljárt, mintsem ahogy a gondolatai azt követték volna. Kimondta a szájával azt, amit gondolt, a véleményét, a szándékát, az érzéseit, és a gondolatai futottak a szája után, és amikor utolérte egyik a másikat, akkor vakarózott, hogy hát ezt lehet, hogy nem kellett volna mondani! Te voltál-e már így? Hogy a szád előbb járt, hogy az érzelmeid előbb megnyilvánultak, semhogy átgondoltad volna azt, hogy ezt kinek mondod, miből mondod, miért mondod, milyen körülmények között mondod? Te is jártál már így? Péternek volt egy habitusa. Volt egy temperamentuma. Volt egy testi indítása, szándéka, és ha neked vagy nekem kellett volna választanunk tanítványt Jézus mellé, biztosan nem egy ilyen embert választunk. De Jézus látta benne azt, hogy ez a fajta fékezhetetlen temperamentum, ez a hirtelen indulat, ez a hirtelen haragra gerjedés, ha megfelelő módon meg van zabolázva, ha megfelelő módon be van szorítva úgy keretek közé, hogy a sallangokat Isten vágja le, akkor Isten számára Péter szabadjára engedve, hatalmas munkát tud elvégezni Isten királyságában.

Pál apostol milyen volt? Azt gondolod, hogy milyen szelíd, csendes, meghunyászkodó, kedves ember. De a Biblia nem ezt írja róla. Amikor még Saul volt, amikor még a keresztyéneket üldözte, egy habzó szájú, egy vérszagra rárontó, keresztyéneket, ezeket a szektásokat, akik ti vagytok, mi vagyunk, ízig-vérig gyűlölő és irtó, kiirtó mentalitású ember volt, akinek csöpögött a homlokán az izzadság, annyira meg volt feszülve, hogy kiirtsa a keresztyéneket a világból. El tudod képzelni, hogy neki híre ment? Mit gondolsz, mit gondoltak a tanítványok, amikor tudomást szereztek arról, hogy ez az ember most azt a hitet prédikálja, amit ők is hisznek, és prédikálnak? Nem akarták elhinni. Ekkora változás hogy állhat be egy ember életében? Hogyan lehetséges az, hogy az a törtető, igazi ízig-vérig farizeus mentalitás, ez a

„nekem van az igazságom, és megmondom, hogy mit hogyan kell csinálni, és így kell csinálni, mert írja a törvény”, ebből hogyan vált ő a kegyelem apostolává vajon? Úgy, hogy azt a fajta mentalitást, azt a fajta céltudatosságot, ami benne volt mindig is Pálban, csak nem a helyes irányban, ezt maga az Úr zabolázta meg. Azt hiszem, hogy neked is, és nekem is erre van szükségünk! Nem az akaraterőről beszélek ma. Nem az akaraterőt akarom bálványozni. Ha elég erős akaratom van, akkor el tudsz érni dolgokat. Bizonyára ez egyébként igaz. De a szabadító az nem az akaraterő, hanem Jézus! Akit a Fiú megszabadít, az válik szabaddá igazán. Nem pedig az, akit az akaraterője, vagy az önmérséklete, vagy fegyelmezettsége megszabadít. Nem képes a bűntől megszabadítani téged a fegyelmezettséged, az önfegyelmed, a határozottságod. Nem képes erre. Egyedül Jézus Krisztus vére képes erre.

Ami a különbség, és amit szeretném, ha ma ez üzenetként eljutna hozzád, hogy bizony, szükségünk van arra, hogy fegyelmezett életet éljünk, de ez nem csupán az az önfegyelem, amit mi testből erőltetünk, hogy próbálunk fegyelmezett életet élni, hanem abból fakad, hogy engedelmeskedünk Istennek. Tehát ez az engedelmisségből fakadó mentalitás és hozzáállás fegyelmezettséget fog eredményezni az életedben. Ha pedig a saját magad vágyaiból, szándékából, vagy társadalmi nyomásból, vagy gyülekezeti elvárásból próbálsz magadon erőt venni, lemondani rossz szokásokról, megfékezni a nyelvedet, és sorolhatnám, mi minden területen kell az embernek önfegyelmet tanúsítani, akkor annak az eredménye az lesz, hogy az a dolog, amit szeretnél magadban megfékezni, az még inkább uralkodni fog feletted. Amikor elhibázod, elrontod, mi lesz a következménye? Bűntudatod lesz. Hányan próbáltatok már ezt? Ugye értitek, miről beszélek? Hányszor mondtad azt, hogy holnaptól fogyókúrázom? Holnaptól kevesebb édességet eszem? Van egy-két kéz a magasban. Hányszor mondtad azt, hogy holnaptól nem dohányzom? Holnaptól türelmesebb leszek? Hányszor mondtad már azt, hogy holnaptól többet fogok imádkozni? Aztán a testben elkezdted ezt, ment egy darabig, folytattad ezt egy darabig, aztán szembesültél azzal, hogy hát ez nem igazán működik jól a te számadra, mert egy kínlódás és szenvedés. Valóban a test számára, akármelyik oldalt nézzük, a test számára ez kínlódás és szenvedés. De dönthetsz, és ez a te döntésed, a te választásod, nem az enyém, hogy engeded az indulataidat, hogy uralkodjanak feletted, vagy pedig te uralkodsz az indulataid felett úgy, hogy Isten segít neked ebben. Halleluja!

Az önuralom tehát, én úgy hiszem, hogy a Bibliának egyik legbecselesebb tanítása, ez az a képesség, hogy azt tesszük, amit kell, és akkor tesszük azt, amikor kell. Ha kinyitod a szádat, és uralkodsz a félelmeiden, a bátortalanságaidon, uralkodsz a kicsinyhitűségeden, fegyelemben tartod az érzelmeidet. Vagy pedig nem nyitod meg a szádat, és úgy uralkodsz az indulataidon, a gondolataidon, az érzelmeiden, a felháborodásodon, a saját igazságodnak a nyilvánvalóvá tételén. Az élet nem arról szól, hogy azt tesszük, amit akarunk, hanem arról szól, hogy azt tesszük, amit kell. Ehhez azonban kell, hogy legyen önuralmunk. Hányan voltatok már úgy, de őszintén, hogy haragra gerjedtél? Nem tudtál a szavaidon, az indulataidon, az érzelmeiden uralkodni, és olyat mondtál, amit már a kimondás pillanatában tudtad, hogy hát ezt nem kellett volna. Mondják páran azt, hogy hát én nem tudok uralkodni magamon, ez az én temperamentumom! Ezt örököltem, olyan latinos, olyan spanyolos vagyok. Olyan vehemens, olyan olaszos. Visszakérdezek: ha te nem uralkodsz magadon, akkor ki uralkodik ilyenkor feletted? Ezt a kérdést föltetted-e már magadnak valaha? Ha nem Isten Szelleme uralkodik feletted, és nem te uralkodsz a saját érzelmeiden, akkor ki uralkodik olyankor feletted? El lehet ezen gondolkozni! Hogy amikor szabadjára engeded a véleményed, akkor mit teszel, mit teszünk? Helyesen, jól képviseljük Jézust az Ő királyságában? Jó bizonyosságai vagyunk neki? Az én üzeneteim, tanításaim ismertek. Leginkább arról szólnak, hogy az a fajta keresztény jellem, ami Jézusnak a jelleme, ez mindannyiunkon kiábrázolódjon, de ez nem önszándékú, nem saját magad érdekében, hanem azért, hogy helyesen, és jól képviseld Jézust ebben a világban. Mert amikor látják rajtad, hogy te túlaradó békességben vagy, szeretetben vagy, kijelentésekkel teljes vagy, félelem nélküli vagy, akkor a világ erre

fölkapja a fejét, és megkérdezi tőled, hogy honnan van ez benned? Már ott egy lehetőség arra, hogy bizonyosságot tegyél Jézusról.

Tudod, Isten legfontosabb, első számú munkája ezen a földön az, hogy lelkeket nyerjen meg önmaga számára, rajtad keresztül. Nincs ennél fontosabb. Taníthatunk bármilyen üzenetet a Bibliából, bármit, ami igazság, de mindenekfölött ez az elsődleges munka, ami terád vár. Ahhoz, hogy jó bizonyosságtévő legyél, foglalkoznod kell magaddal. Hogy még inkább hiteles legyél. Hogy megtanuld azt, hogy nem feltétlenül igeverseket kell szóról szóra, betűről betűre idézned azok felé, akik felé szolgálsz, hanem meg kell tanulnod képviselni mindazt, amit a Biblia mond, kortárs nyelven. Ki kell magad fejezned úgy, hogy a másik értse azt, hogy te mit akarsz neki mondani. Érted, hogy miről beszélek? Nem a 3Mózes 12,25-öt kell idézned szó szerint mindig, amikor bizonyosságot teszel, hanem kedves legyél, szeretetteljes legyél, megértőnek kell lenned, másikat meghallgatónak kell lenned. Hogy jó bizonyossága legyél neki, és amikor ő rád néz, akkor lássa benned azt, hogy te ezt komolyan gondold, és valóban ez van benned, hogy te ezt megéled. Így leszel igazán hiteles, és jó munkása Jézus Krisztusnak.

Ha úgy gondold, hogy valami hibára a mai nap ez az üzenet benned rámutat, akkor hidd el, rám is mutat. Én sem vagyok ebben tökéletes, és egyikünk sem. Nem a tökéletesek nyerik meg a világnak az elveszetteket, hanem az engedelmesek, akik hajlandóak a szájukra venni az Isten Igéjét. Amikor arról beszélünk, hogy kívánjuk azt, hogy a gyülekezeti épületek országszerte, világszerte megteljenek emberekkel, hívőkkel, gyógyulni vágyókkal, üdvözülőkkel, akkor ennek két része van. Imádkozunk ezért, és másik része, hogy el kell menni valakinek ki a világba közéjük, és hirdetni kell az Igét. Mert a drogosok, a prostituáltak nem fognak ide bejönni, ha valaki nem mondja el nekik azt, hogy Jézus szereti őket. Egyébként, ha már itt tartunk, hogy mennyire igaz az, hogy az önfegyelem és a fegyelmezettség hiánya milyen nagy károkat okoz a világban is, és a keresztény között is. Nézd csak meg itt az épületünk szomszédságában lévő parkot. A drogosokat, az alkoholistákat, ők mind-mind bizonyítéka arra, hogy az önfegyelemnek, és a fegyelmezettségnek híján vannak. Bizonyíték arra, hogy neked és nekem van feladatunk, mert van aratnivaló, nagyon sok. Akikhez ki kell nyúlni. Nem önszándékú, és nem öncélú egyik igehirdetés sem itt a gyülekezeti alkalmakon. Arra igyekszik minden prédikátor itt, hogy téged olyan állapotba hozzon, hogy kimenne a világba, te bizonyosságot tudjál tenni arról a reménységről, amely benned van már. Bizonyosságot tudjál tenni Jézusról sokak számára. Lehet, hogy te vagy az utolsó reménységük, mert nincs más, aki elérne őhözájuk. Nincs más, akin keresztül Isten ki tudna nyúlni hozzájuk, csak te. Isten számít rád.

Énekeltük itt az alkalom elején: Az Úrnak szüksége van rád. Te alkotod az Ő Testét, és az Ő Testén keresztül munkálkodik, és működik. Úgyhogy vállald fel ennek az örömét és a felelősségét, és amikor lehetőséged van rá, nyisd meg a szád, és tegyél bizonyosságot a Szent Szellem kenete által. Sok területen kell tehát fegyelmezettséget tanúsítanod keresztényként. Összeírtam egy párat, így felsorolásszerűen, a teljesség igénye nélkül, ahol, én úgy hiszem, hogy mindannyiunknak önfegyelmet kell tanulnunk, és mutatnunk. Egy-kettőt már elmondtam, kezdeném az érzelmeinkkel. Rendkívül fontos, hogy az érzelmeidet a megfelelő kordában tartsad. Se a boldog érzelmeid ne lépjenek túl egy határt, hogy felelőtlen legyél az miatt, se pedig a negatív érzelmeid ne lépjenek túl egy határt, hogy depresszióba és félelembe ne essél. Önmérsékletet kell tanúsítanod a magatartásodban, a gondolkodásodban, a beszédedben, sőt egy párotok számára az étvágyban is. A vágyaidban, a szokásaidban, a pénzügyeidben, kedvteléseidben, vagy hobbijaidban. Vagy akár a baráti társaságodnak a megválasztásában is. Ha bármelyik területen az önmérséklet és a fegyelem híján vagy, akkor te magad vagy időzített bomba. Abban a pillanatban, amikor elkezdnek piszkálni téged ezen a területen, felrobbansz. Így nemcsak saját magadnak ártasz ezzel, hanem azoknak is, akik körbevesznek téged. A családotnak, a szeretteidnek, a barátaidnak. Ilyenkor nem csak te sérülsz meg, hanem mindenki, aki körülötted van. Meg kell tanulnod egy szót magaddal

kapcsolatban helyesen használni. Időről időre meg kell tanulnod azt mondani magadnak, hogy nem! Amikor az érzelmeid háborognak – és hány kereszténynél látom azt, hogy különböző sérelmek, bántások, problémáik vannak, már írják ki „nem mondhatom el senkinek, elmondom hát mindenkinek” címszó alatt a Facebookra a nagy bölcsességeket, utalva ezzel arra, hogy mi minden sérelmük van nekik.

Miért kell ezt csinálni? Miért kell azonnal fröcsögni? Miért nem fegyelmezed meg magad? Benned van valami bántás, benned van valami sérelem. Valóságosak ezek a sérelmek. De az érzelmeidet helyes korlátok közé kell szorítanod, sőt, azokat átformálva, azt megfelelő módon Isten szolgálatába be kell állítanod. Én az az ember voltam, tizenéves koromban, aki szervezte a bulikat, a diszkó járatokat, oda-vissza, minden hétvégén, házibulikban én voltam a diszdzsoké, és mindenféle úton-módon a világban lévő érzéskifejezéseimben ügybuzgó voltam. Amikor jött Jézus, 18 évesen befogadtam Őt a szívembe, Ő nem kitörölte ezt belőlem, hanem a megfelelő módon megzabolázta, és ugyanezzel a lelkesedéssel, ugyanezzel a mentalitással, ugyanezzel a mentalitással helyes irányba beállítva, elkezdtem alkalmakra embereket szervezni. Elkezdtem szervezni az utakat, az autókat szervezni, istentiszteleti alkalmakra járni ugyanezzel a hozzáállással. Érted ugye, hogy ha van egy-két rossz tulajdonságom, vagy esetleg neked egy-két rossz szokásod, lehet, hogy az nem annyira probléma, csak nem a megfelelő dologra használod fel. Sokan vannak, akik nagyon vehemensek. Nagyon jó értelemben, vagy rossz értelemben akaratosak. Nagyon direkték. Ezek mind-mind egy jó evangélistának a jellemvonásai egyébként, csak elmondom. Akik nem engedik magukat lerázni. Most nem a rossz értelemben beszélek erről, hanem a jó értelemben. Akik keresztülmennek a falon akkor is, ha nincs ajtó, ha kell. Vagy átugorják azt. Akik nem adják fel könnyen. A makacsság, és a büszkeség, ha megfelelő módon van megzabolázva, és Isten királyságába ez be van állítva, akkor ez egy kitartást, egy állhatatosságot eredményez a számunkra. Ámen.

Mindenki tud követni, ugye? Van valami, amit mindannyiunknak meg kell tanulni. Mégpedig az, hogy sok problémától megszabadít minket az, ha fegyelmezetten ragaszkodunk Isten Igéjéhez, ahhoz, amit Ő mond nekünk. Nem engedjük meg a gondolatainknak, a félelmeinknek, a kívánságainknak, a vágyainknak azt, hogy azok mindenfelé hajtsanak bennünket. Hanem következetesen, szilárdan, következetesen ragaszkodunk ahhoz, amit Isten mondott nekünk. Tehát meg kell tanulnunk időnként nemet mondani saját magunknak, és azt mondani, hogy nem, ezt, amit most gondoltam, ezt nem mondom ki. Nem, amit most gondolok, ez a sérelem, ez a bántás, amit nem mondhatok el senkinek, de szeretnék elmondani mindenkinek, ezt nem írom ki a Facebookra. Az önfegyelem, amikor azt megzabolázod, és saját irányításod alá veszed, akkor azzal gyakorlatilag megzabolázod az érzelmeidet, a szenvedélyeidet, megzabolázod a hiány miatti frusztráltságodat, és önuralmat tanúsítasz, és megtanulsz uralkodni a problémákon, és nem engeded, hogy a körülmények uralkodjanak feletted, akkor válsz olyanná, mint amilyen Jézus is volt. Ő az egész életét rendkívül nagy fegyelmezetségben élte le. A Példabeszédekben azt olvassuk:

Példabeszédek 16,32. Angol fordítás

32. Jobb a hatalmasnál, aki lassú a haragra, és aki uralkodik a maga indulatján, annál, aki bevesz egy várost.

Az Egyszerű fordítás így adja vissza ezt az Igét:

Példabeszédek 16,32. Egyszerű fordítás

32. Többet ér a türelmes kitartás, mint a nagy hősiesség, és az önuralom, mint a hadi sikerek.

Az önuralom az többet ér bármely dolognál, amit elértél az életben. Az önuralom, a fegyelmezetség. A Bibliában számos jó példát látunk arra, hogy emberek hogyan élték ezt meg helyesen, jól. A Bibliában van sok példa arra, hogyan jöttek ki a sodrúkból az emberek. Jó példa József élete, aki nem az elkeseredés embere volt, nem a depresszió embere volt. Nem a „feladom a dolgokat három perc után, mert nem úgy alakulnak a dolgok” embere volt,

hanem a kitartásé, aki megfegyelmelte az érzelmeit, a gondolatait, a szavait, és ezért be tudta futni azt az életutat, amit Isten eltervezett a számára. Ő lett az akkori világhatalom, Egyiptom második embere. Ahhoz, hogy valaki ilyen magas pozícióba jusson, vajon szükség van-e arra, hogy fegyelmelt legyen? Vajon ki kellett-e munkálnia Istennek benne az önfegyelmet ahhoz, hogy egy rendkívül nagy vagyont felett ő rendelkezessen? Sokan kérdezték, hogy mikor áld már meg Isten, gazdagon, nagy-nagy pénzüsszeggel? A mostanit, amid van, azt beosztod jól? Azt fegyelmeltetted költöd úgy, ahogy kell? Miért várod, hogy az Isten nagy pénzüsszeget bízjon rád, ha a kevésen sem vagy hűséges? Sokszor az előléptetésnek, a feljebbjutásnak, a következő szintre emelkedésnek egy feltétele az, hogy ebben is a következő szintre lépjél. A fegyelmeltetésben. A következetességben, saját magaddal szemben. Hogy magaddal szigorúbb legyél, mint másokkal. Hogy magaddal szemben nagyobb elvárásaid legyenek, mint másokkal szemben, és nemcsak akkor, amikor körbevesznek téged emberek, hanem akkor is, amikor nem lát téged senki, csak Ő. Amikor otthon a személyes életedben fegyelmelt vagy, és akkor, amikor nem lát téged senki. Akkor, amikor elmész a boltba, és úgy érzed, hogy nincs kedved visszatolni a bevásárlókocsit, otthagysz valahol a parkolóban. Úgyse látja senki. Ha látnál három ember, akkor visszatolnád, de nem látja senki, akkor jól van az ott, kit érdekel! Az ilyen apró dolgokban mutatkozik meg az, hogy mennyire vagy következetes, és jó értelemben elváró saját magaddal szemben. Pedig sietnél, pedig van ember, aki azt oda betolja. Ha látsz egy papír zsebkendőt kifelé menet, akkor vedd fel, és ne mondd azt, hogy majd a takarítónő összeszedi!

Ezekből az apró dolgokból mutatkozik meg az, hogy mennyire vagy következetes, fegyelmelt, hogy csak legyintesz dolgokra, vagy pedig beleállsz, és azt mondd, hogy lehet utcát söpörni úgy is, ahogy Michelangelo festett. Azt is el lehet végezni kiválóan. A legjobban. Ahogy Isten akarja. Mert Ő látja, hogyan végzem a munkámat. Hogy hanyagul végzem a munkámat, mert úgy se érdekel senkit, és úgy sem látja senki sem, ez az önfegyelm és a fegyelmeltetésnek a teljes hiányát mutatja. Aki precíz a munkájában, nem a bogarasságról beszélek, az a másik oldal. Amikor igényes vagy arra, hogy mit adsz ki a kezedből, mikor igényes vagy arra, hogy mi jön ki a szádon. Mikor igényes vagy arra, hogy milyen munkát végzel el. Ezt Isten látja, és nem azért teszed ezt, hogy mások elismerjenek, hanem Őérte, és önmagadért is. Mert így képes Isten téged feljebb emelni. Így képes téged előrébb vinni. Nem a maximalizmusról beszélek, mert az egy szélsőség. Nem arról beszélek, hogy minden egyes papírdarabnak elvágólag kell lennie, és ha egy hajszál megjelenik valahol a szőnyegeden, akkor te már nem tartasz rendet otthon. Nem erről van szó. Csak legyen egy alapigényesség arra, hogy ahogy éled az életedet, az Isten előtt méltó legyen arra, hogy te az Ő gyermekének nevezted!

Értse ezt mindenki jól! Miről beszélek? Te a Király gyermeke vagy. Őtőle származol. Egy herceg vagy, egy királynő, egy hercegnő, és úgy éled az életedet, mint egy koldus? Úgy éled az életedet, mint egy ágrólszakadt szegény ember? A gondolkozásmódod, a mentalitásod milyen? Emlédd föl a fejedet! Te a leghatalmasabb Isten gyermeke vagy! Én Őhöz tartozom, Ő az én Atyám! Én egy jó családból származom! Egy gazdag családból származom! Köszönöm, Uram, hogy méltónak ítéltél engem arra, hogy a gyermeked legyek! Érted ezt a gondolkozásmódot? Érted ezt a mentalitást? Amikor meg kell érkezni valahova, akkor érkezéssel meg időben! Ne öt perccel, vagy egy perccel a kezdés előtt! Mert méltó az Úr arra, hogy a legjobbat add neki. Ámen. Halleluja!

Tehát van jó példa a Bibliában, és van rossz példa is. Mózes bizonyos életszakaszaiban jó példa arra, hogyan kell fegyelmeltnek lenni, és bizonyos életszakáiban ő a rossz példa, hogyan kell fegyelmeltlennek lenni, és engedni az indulatokat saját magából kifröccseni. Dávidot is ide sorolhatnám, de menjünk tovább. Egy gondolat erejéig még hadd jegyezzem ezt meg, hogy mind az ó-, mind az újszövetségben azok az emberek, akik fegyelmeltlenek voltak a szavaikban, a mentalitásukban, az életvitelükben, előbb-utóbb bajba kerültek. Azok

az emberek, akik pedig megfegyelmezték magukat, azok Istentől ráadást nyertek. A fegyelem, a fegyelmezetség nem a gyermekek jellemzője. A gyermekek könnyen haragra gerjednek, náluk nagyon könnyen eltörik a mécses. Nem tudod, miről beszélek? Egy négyéves kisgyereknek szúrd ki a lufiját véletlenül. Egyik pillanatban egy nagy örömben van, és boldogságban, hogy neki van egy rózsaszín lufija, a következő pillanatban világvége hangulat van, mert elveszítette azt, és bömböl, és sírás, és toporzékolás, és hiszti. Néhány felnőtt ember ugyanígy viselkedik. Amikor megkapja azt, amit szeretne, amit elvárna, amit ő úgy gondol, hogy neki meg kell kapnia, akkor boldog. Amikor van pénz, van elismerés, van vállveregetés, van körbe puszkálás, akkor fülig ér a szája. Amikor viszont nem kapja meg a figyelmet, amikor híján van bizonyos dolgoknak, akkor pedig világvége hangulat van.

Volt ember, aki áldott, imádott, dicsőített minket, mert bejött a gyülekezetbe, és kapott anyagi támogatást. De akkor, amikor már nem kapta meg ezt, azt mondta, hogy ebben a gyülekezetben nincsen szeretet, ő ide többet nem jön. Ez gyermekesség! És sok minden más is. A gyermekek nem nagyon tudnak uralkodni az érzelmeiken, nagyon gyorsan reagálnak a hangulat ingadozásra. Jézus volt a fegyelemnek és a fegyelmezetségnek a mestere. Ő az egész életét következetességben és fegyelemben élte. Minden egyes tanítása, minden prédikációja, minden csodája, a tömegeknek az imádata, a tömegeknek az elutasítása, a farizeusok kötekedése, semmi sem mozdította ki Őt a fegyelmezetségből se pozitív, se negatív irányba. Amikor leborultak előtte, imádták Őt, akkor nem szállt el az agya. Amikor leköpték Őt, akkor pedig nem esett mély depresszióba. Tudta azt, hogy mit csinál, tudta azt, hogy van egy cél előtte, és ennek a célnak Ő alárendelt mindent. Tudta, hogy hogyan érje azt el, tudta, hogy fegyelmezetség kell hozzá, és végig kell csinálnia. Te ugyanezt meg tudod tenni az életedben. Tudnod kell, hogy merre tartasz. Ha nem tudod, akkor kérd Istent, mutassa meg, hogy mi az út, mi a cél. Ha nem is látsz mindent előre, de kell, legyen egy célod, vagy akár több is, és annak nekifeszülve, fegyelmezetségben, a saját kívánságaidat alávetve hozzád meg döntéseket, hogy azt a célt elérd. Mert ha nem vagy fegyelmezett, hiába vannak álmaid, hiába vannak terveid, hiába vannak nagy látásaid, hiába vannak nagy elvárásaid, fegyelmezetlenül nem fogod elérni soha. Pál apostol a céltudatos sportoló útjához hasonlítja azt az életutat, amit nekünk be kell futni. Az 1Korinthus 9-ben olvasunk arról, hogy hogyan fussuk meg az életutunkat.

1Korinthus 9,25–27.

25. Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben önmegtartóztató; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.

26. Én azért úgy futok, mint aki nem bizonytalanra fut; úgy öklözök, mint aki nem levegőt csapdos;

27. Hanem alávetem a testemet és szolgálóvá teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

Amikor valaki igazán érti ezt az igeverset, és nem fél attól, hogy más mit mond, akkor fennhangon mondja, hogy halleluja! Felolvasom most az Egyszerű fordítás szerint. Remélem, valami hasonló lesz a reakciótok, bár ezt nem tudom belétek erőltetni. A Szellem adjon erről kijelentést mindannyiunknak!

1Korinthus 9,25–27. Egyszerű fordítás

25. Minden sportoló, aki az edzésre készül, nagy önuralommal végzi az edzéseket és minden tekintetben fegyelmezetten él, hiszen meg akarja nyerni a versenyt, hogy megkapja a győztesnek járó koszorút. Az a koszorú azonban nem marad meg örökké, hanem elhervad, mi ellenben olyan jutalmat fogunk kapni, amely örökké megmarad.

26. Ezért hát ami engem illet úgy futok, hogy a biztos célt mindig szem előtt tartom, úgy küzdök, mint az ökölvívó, aki pontosan eltalálja ellenfelét és nem a levegőbe csapdos

27. Keményen megfegyelmezem és szolgálóvá teszem hát a testemet, mint egy sportoló, mert nem akarom, hogy miközben az örömmüzenetet hirdetem, engem kizárjanak a versenyből.

Ha létezik igazán jó útravaló a Bibliából az élethez, ez a pici, kis rövid igeszakasz egy nagyon jó útravaló. Így jutsz el a célba! Így jutsz el oda, hogy egy kiváló keresztény legyél, nem pedig egy átlagos. Így jutsz el oda, hogy a Szellem különös módon megnyilvánuljon benned és rajtad keresztül, és nem pedig egy átlagos hívő leszel. Így jutsz el a vasárnapi kereszténységből oda, hogy tanítvánnyá válsz. Mert azok, akik megfegyvelmezik a testüket, akik alávetik magukat Isten akaratának, ők a gyermekek. Ők azok, akik tanítványok, a többiek átlagos vasárnapi keresztények. Nem tudom, te mi szeretnél lenni? Szeretnél-e Krisztusért eredményeket elérni? Szeretnél-e azt, hogy Isten ereje megnyilvánuljon rajtad keresztül? Hogy amikor a szídat megnyitod, akkor a betegek meggyógyuljanak. Hogy amikor énekelsz, és dicsőítesz, akkor egy olyan atmoszféra, egy olyan jelenlét lebegjen téged körbe, hogy jó legyen a közeledben lenni. Sokszor azok, akik ezt gondolják magukról, hogy ilyenek – bocsánat a kifejezésért –, igen testszagúak. Mindenki látja és érzi ezt körülöttük, csak ők maguk nem. A fizikai értelemben néha hasonlóképpen van. Olvassuk el ezt az igesort a Bővített fordítás szerint is:

1Korinthus 9,25–27. Bővített fordítás

25. Minden sportoló, aki edzésre adja magát, és játékokon versenyez, fegyvelmezt, és önuralmat gyakorol minden dologban. Ők ezt azért teszik, hogy olyan koronát nyerjenek, ami elhervad, de mi azért tesszük ezt, hogy egy elpusztíthatatlant, olyan koronát kapjunk, amely nem tud elhervadni

26. Ezért nem határozott cél nélkül futok, nem csapkodok körbe-körbe, mint aki a levegőt üti, csak árnyékokat bokszolva.

27. De mint egy bokszoló szigorúan fegyvelmezem a testem, és rabszolgámmá teszem, hogy miután másoknak prédikáltam az Evangéliumot, nehogy diszkvalifikáljam, kizárjam magam valahogy, mint aki alkalmatlan a szolgálatra.

Az olimpiai játékokról mindannyian hallottatok, talán sokan szeretitek nézni. Talán valamikor te is élsportoló voltál, hogy voltál-e olimpián, azt nem tudom. De abban biztos vagyok, hogy egy olimpiai bajnok sem lett úgy bajnok, és a sportágában a legjobb, a legkiválóbb, győztes, hogy az utcáról bement a versenyre, végigcsinálta, és győzött. Minden bajnok úgy lett bajnok, hogy keményen készült arra, hogy megmérettessen. Ennek a felkészülésnek fontos szerepe és része volt az, hogy a testét alávetésben tartotta, és nagyon nagy önkontrollal, nagyon nagy fegyvelmezettséggel beosztotta az alvásidejét, beosztotta azt, hogy mit eszik, mikor eszik, hogyan eszik, mennyit edz, hogyan edz, mikor megy szórakozni, mikor nem megy szórakozni, kikkel veszi körbe magát, milyen rendszeresen teszi azt, amit tesz. Egy fegyvelmezetség kell ahhoz, hogy valaki kiváló, jó sporteredményt érjen el. Ezt a példát hozza Pál apostol.

Ahhoz, hogy az életben keresztényként igazán kiváló eredményeket érhél el, fegyvelmezetség kell. Fegyvelmezetség az imaéletedben, fegyvelmezetség a gyülekezetbe járásban, fegyvelmezetség a szeretetben járásban, fegyvelmezetség az alávetésben, fegyvelmezetség a következetességben, és nagyon sok mindenben. Bármelyikötök követ vethet rám, egyikben sem voltam idáig tökéletes, és te sem. De az Ő kegyelme felettünk van, és ezért hallasz ma erről, hogy ebben javuljunk, és fejlődünk. Mert amikor igazán elkötelezett, fegyvelmezt, odaszánt emberek járnak a gyülekezetbe, a közösségbe, akik tudják, hogy mit csinálnak a dicsőítés alatt, tudják, hogy mit csinálnak az imádat alatt, tudják, hogy mit csinálnak az igehirdetés alatt, tudják, hogy mit kell csinálniuk akkor, amikor betegekért kézzrátételes ima folyik – tehát tudatosan, felkészülten, fegyvelmeztetesen teszik a dolgukat, akkor az erőnk sokkal nagyobb lesz. Azok az emberek, akik hajlandóak önmagukat feláldozni – értsd ezt jól –, azoknak az életében Isten ereje képes nagyobb mértékben megnyilvánulni.

A vallás azért erőtlen, és a vallás azért szomorú, mert nem nagyon tanítanak arról, hogy vedd föl a keresztedet [elhívásodat], és kövess engem! – ahogy Jézus mondta. Amikor te hajlandó vagy engedelmeskedni Istennek, örömmel megteszed, és látod az eredményt, és látod a célt, és tudod azt, hogy mit kapsz ezért, és ezt engedelmesen megteszed, fegyvelmeztetesen, akkor válaszként az erő megnyilvánul az életedben. Az az erő, amire vágysz, imádkozol érte, meg

szeretnéd. Nem megvásárlod ezt az erőt, ne érts félre. A pénteki bibliakörön beszéltünk erről, hogy úgy működik Isten, mint egy mágnes. Közel kell lenni hozzá, és akkor azok a tulajdonságok, azok a jellemvonások, amelyek Őneki vannak, átragadnak rád. Anélkül, hogy te bármit csinálnál. Az Ő jelenlétéből, ha kijössz, akkor hozod magaddal az Ő erejét. Erről beszélek, hogy az Ő jelenlétébe bemenni, viszont fegyelmezetten kell, hogy ott is maradjál. Nem egyszer imádod Istent, dicsőíted Őt, másik pillanatban jön valami rossz érzés, valami látható rossz dolog. Valaki beszólt neked, valaki megsértett. Akkor már teljesen el vagy keseredve. Aki a felségesnek rejtekében lakozik, a mindenható árnyékában nyugszik. Ott lakozni, ott élni az más, mint amikor ki-be jársz valahonnan. Egy kiscsirke a tyúkanyó szárnyai alatt meglapul, és folyamatosan ott van, amikor a ragadozó körbejár, nem járkál ki-be inni, enni, sütkérezni, hanem ott van folyamatosan, mert ott van a védelem. Az Ő jelenléte!

Egy sportoló életében a felkészülés nem a lazaságnak a helye, az nem a lustaságnak a helye, és nem a könnyelműségnek a helye. Egy prédikátor életében az alkalomra felkészülés sem a lazaság, a lustaság, meg a kényelem helye. Azt hiszem, hogy sokan vagytok itt prédikátorok, tudjátok, hogy egy alkalomra fölkészülni nagyobb erőfeszítés, nagyobb munka, nagyobb cselekedet, mint maga az alkalom, az az egy óra, amit az ember ott prédikál. De ha az előkészület megfelelő, és a Szellemmel az ember át van itatva, a te életed is úgy tud fölfele ívelni, hogy meg tudja a saját elképzeléseidet haladni.

Tehát ez az önmegtartóztatásról szól, és a tényleges eredményekről. Egy olyan feladat ez, ami az emberiséget egy olyan kihívás elé állítja, amit eddig sem tudott megoldani. Most már tudunk uralkodni a folyókon szabályozással, időnként gátakkal, időnként tudunk uralkodni a körülményeinken, hatalmunk van arra, hogy szabályozzunk egy kis fekete dobozt egy kis távirányítóval, de a saját érzelmeidet meg tudod-e fékezni? Vajon hány válás nem történt volna meg? Hány család nem szakadt volna szét, ha a két fél közül legalább az egyik tudja a saját érzelmeit kordában tartani, és nem a másik fejéhez vágni, amit gondol, vagy érez? Olyan könnyen vágjuk oda a másoknak azt, amit látunk, gondolunk, érzünk. Ezt akkor sem kell mindig megtenned, amikor igazad van! Jézus megtette, a saját igazát elmondta a kereszten? Mint bárány a nyírói előtt, elnémult. Mint egy állat, amelyet a mészárszékre visznek, csöndben volt. Pedig megtehetette volna azt, hogy megnyissa a száját. Megtehetette volna azt, hogy angyalok tízezreit hívja segítségül. Az a pár katona holtan esett volna össze a föld minden lakosával együtt, ha kell. Megtehetette volna! Ereje, hatalma, képessége lett volna! Övé volt minden hatalom mennyen és földön, mégsem tette meg, mert fegyelmezett volt. Fegyelmezett volt a gondolataiban, az érzelmeiben, és az a cél volt a szemei előtt, hogy alávetem magam Istennek! Valaki másnak, másoknak az érdekében, hogy nekik jobb legyen. Nem önmagáért halt meg Jézus, hanem érted. Halleluja!

Vannak olyan emberek, akik nem tudják, hol a határ, és hitelt hitelre vesznek föl. Vannak, akik nem tudják, hol a határ. Sört, bort, pálinkát nyakló nélkül isznak, és nem tudják, hogy hol a határ. Vannak, akik megbántanak másokat, és nem tudják, hogy hol a határ. Ezért gyűlöletesek lesznek más emberek előtt. Így lehet az ember valaki másnak, vagy valami másnak a rabszolgája. Egy hitelezőnek, saját kívánságainak. Az az ember, aki nem képes, és nem hajlandó uralkodni saját magán, az egy veszélyes ember. Ugye nem akarsz veszélyes ember lenni? Előbb-utóbb robban az az ember, akiben csak gyűlik, gyűlik a feszültség, az nincs megzabolázva, és nincs a megfelelő irányba kiengedve.

A céltudatos ember jelentése az értelmező szótárban: a megvalósítandó eredményt világosan látó, a jövőben elvégzendő dolgot vagy elérendő dolgot, állapotot biztosan kitűző személy, akit nem tántorít el semmilyen közbe jött nehézség vagy akadály, aki magabiztosan törekszik elérni ezt a jövőbeli állapotot vagy eredményt.

Ilyen embereket akarunk mi a gyülekezetben! Én legalábbis igen, de szerintem te is. Akarsz-e céltudatos lenni? Akarsz egy jól fizető munkahelyet? Mit teszel érte? Hát várom, Uram, hogy hulljon az ölembe! Vagy pedig fogod a tankönyveket, és leülsz tanulni?

Beiratkozol egy tanfolyamra. Nyakadba veszed a várost, és meghallgatásról meghallgatásra jársz. Ha kell, állásinterjúkra. És addig mész, míg meg nem találsz. Vagy pedig mész egyik gyülekezeti tagtól a másikig, és mindenkitől kölcsönkérsz. Ilyenek is vannak! Ha van valami célod, amit el akarsz érni, akkor tegyél érte! Jézus sem a lábát lógatva végezte el a munkát, hanem megtette azt, amit neki meg kellett tennie. Ő az imádság embere volt, és a cselekedetek embere. Amikor kellett, amit kellett, azt fegyelmezetten megtette.

Az élet nem arról szól, hogy azt tesszük, amit akarunk, hanem azt tesszük, amit kell. Azt tesszük, ami helyes, és mindazt a megfelelő időben. Keresztényként az elhívásunk az, hogy jó eredményeket érzünk el Jézusért, és Jézusnak. Hogyan lehetséges az, hogy vannak nem hívő emberek, még azt is mondhatnám, hogy gonosz szívű emberek, akik ezt a céltudatosságot a negatív oldalról megközelítve elérik azt, amit akarnak? Ez a negatív oldal, összeírtam magamnak egy pár szinonim kifejezést: becsvágyó, törtető, sikerszomjas, karrierista, nagyra-vágyó. És elérik azt, amit akarnak, másokon átgázolva. Mi, akik keresztények vagyunk, akiknek Isten ereje áll rendelkezésre, mi ne tudnánk az Ő erejét alkalmazni a saját életünkben, hogy az Ő dicsőségére jó eredményeket érzünk el, miközben erre vagyunk elhívva, hogy jó eredményeket érzünk el az Ő számára? Dehogynem! De ehhez mi kell? Fegyelmezettség!

Tudod, a sátánnak vannak jellemvonásai. Gonosz, hazug, és lehetne sorolni. De valamit nem lehet elvitatni tőle. Azt, hogy szorgalmas és kitartó. Meglepetésként ért ez? Tényleg? A sátán ilyen? Szorgalmas, folyton vádol, nem hagyja abba, folyton kritizál, folyton kárhoztat, folyton bántani akar, folyton ellened van. Ha a sátánnak ez a rossz tulajdonsága jelen van öbenn, akkor vajon ezek a jó tulajdonságok, hogy szorgalmasak vagyunk, kitartóak vagyunk, ez nem lehetne bennünk? Vajon ki az erősebb? Ki a hatalmasabb? Az, hogy a sátán tud természetfölötti dolgokat tenni, az ne ijesszen meg téged. Mert van egy kiváló példa az Ószövetségben, amikor Mózes a fáraó elé járult, a botját levetette a földre, és az kígyóvá változott. Azt mondta a fáraó, hogy: Hát, ez semmi! Az én okkult tudósaim is meg tudják ezt csinálni! Mit csináltak a varázslók? Fogták a botjukat, ledobták a földre, és azok is kígyóvá változtak. De ami itt a tanulság, hogy Mózes kígyója bekebelezte, bekapta, elnyelte a varázslóknak a kígyóit. Isten mindig hatalmasabb! Az az erő, ami benned van, hatalmasabb. A Szent Szellem ereje, aki benned él, nagyobb, mint az, aki a világban van. Úgyhogy a te szorgalmad, a te kitartásod, a te hűséged, a te odaszántságod mindig előbbre fog vinni téged, akármilyen ördögi támadással nézel is szembe. Sőt, úgy kell erre tekinteni, hogy: Hol van az? Nem is látom! Lerázni magadról, mert tudod, hogy kibén bízol, tudod, hogy kinek hiszel, és tudod, hogy Ő a hatalmasabb. Nincs olyan probléma, ami hatalmasabb lenne a te Gondviselődnél! Halleluja! Ki vagy te? A győztesnek a gyermeke! A győztesnek a felkentje! A győztesnek a DNS-e van benned! Mitől félsz? Mitől remegsz? Miért aggódnál egyáltalán? Pénzhiány? Betegség? Fájdalmak? Keserűség? Vagy nem látod a szemeddel a tömegeket, amik felől imádkoztál? Ő nagyobb, Őreá nézz mindig, mindenkor! Tanuld meg azt, hogy azt mondta Jézus, hogy: Én szelíd és alázatos szívű vagyok. Azt az igát cipeld, amit Ő tesz rád, ne pedig azt, amit a világ! Mert az Ő terhe könnyű, gyönyörűsége, a világ igája, terhe pedig nehéz, összeroppant. Ehhez ragaszkodjál mindig, mindenkor!

Jézus volt, aki a fegyelem végső példáját mutatta be a keresztfán. Ő mindenható, Ővé minden hatalom mennyen és földön. Tudjuk azt, hogy Péter átkozódva megtagadta Őt. Júdas egy rabszolga áráért, pénzért elárulta Őt, a rómaiak brutálisan megverték. Hallod ezt? Hajnalban, mielőtt még odaért volna a kihallgatásra, neki már valószínűleg be volt dagadva a szeme, és fáj a bordája, és a lába, mert úgy megverték a Gecsemáné kertben. Lehet, hogy vérzett a foga. Nem tudom, ezt nem tudjuk, csak azt tudjuk, hogy egy kegyetlen verésen ment keresztül, és ez folytatódott. Átszegezték a kereszten azokat a kezeket, amelyeket Ő rátett a leprásra, hogy meggyógyítsa. Átszegezték azokat a lábakat, amelyek a vízen jártak, és minden lehetséges módon megalázták. Neki mi volt erre a válasza? „Atyám, bocsáss meg nekik!” Miből fakadt ez neki? Hogy tudta ezt kimondani a száján? Miért volt képes emberként erre?

Mert nem mint Isten Fia, hanem mint ember csinálta ezt végig! Nem isteni erővel mondta ezeket a szavakat, hanem emberi erővel. Értsétek ezt jól! Természetesen mindig Isten Fia volt, de isteni mivoltából önmagát kiüresítette. Hogy volt erre képes? Úgy, hogy mindig rendkívüli módon, minden körülmények között fegyelmezett volt.

Csodálatosan leírja ezt az 1Péter 2, az Ésaías 53, hogy Jézus fegyelmezett volt. Ez az a fegyelem, amit te is tudsz tanúsítani minden próbád közepette, minden nehézséged közepette. Minden fájdalmad ellenére te is képes vagy erre az Ő Szelleme által. Ámen. Nehéz ezt elhinni? Pedig ez az igazság! Beszéljünk erről egy picikét, mert nem nagyon akarjátok ezt elhinni. Ugyanaz az erő, ami feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz az erő ott van benned! Ugyanaz a Szent Szellem, ugyanaz, aki ott volt a világ teremtésénél, ott volt Mózással az égő csipkebokorban, ott volt Dáviddal a harcaiban, ott volt Dániellel, ott volt a prófétákkal, ott volt Jézussal a pusztában, ott volt Jézus csodatételeinél, ott volt az Apostolok cselekedeteiben leírtaknál, ott volt a korai egyházban, ugyanaz a Szent Szellem, aki ezt mind végigélte, végigjárta, az ott van benned. Ha kérdésed van, miért nem Őt kérdezed meg, aki mindent tud? Miért emberekhez rohangálsz? Ha nem tudod, hogyan volt kétezer évvel ezelőtt, kérdezd meg egy ismerősödet, aki ott volt kétezer évvel ezelőtt. Képzeld, van egy ilyen ismerősöd! De nem azért, mert Ő ilyen öreg, hanem azért, mert Ő jelen volt.

Ez olyan megfoghatatlan, felfoghatatlan? Ne legyen az! Te egy természetfölötti ember vagy! Egy természetfölötti Isten természetfölötti embere, aki természetfölötti dolgokat tesz. Ez vagy te! Ezek vagytok ti! A gondolkodásmódod, a mentalitásod az kell, legyen, hogy: Igen! Az Úr képessé tesz engem arra, hogy én is cselekedjem, lássam azokat a dolgokat, amiket Ő mondott nekem, hogy én is cselekedni fogom azokat, amiket Ő tett! Ez az ember te vagy, te vagy a felkent! Tudod, nagyon sokszor az embereknek nagy a hitük saját magukban – rossz értelemben. Nagyon sokszor viszont az embereknek kicsi a hitük önmagukban – rossz értelemben. Kell, hogy úgy bízzál magadban, hogy a bizodalmaid Őbenne van! Őbenne bízol! Önmagadban nem tudsz elvégezni semmit, sőt a semminél is kevesebbet, de Őáltala mindenre képes vagy. Meg kell ezt látnod, hogy ha te vagy a szőlővessző, és benne élsz a szőlőtőben, akkor az Ő gyümölcsseit fogod megteremni. Halleluja! Dicsőség legyen Istennek!

Egy gondolattal zárom, hogy nehogy félreértés legyen. A fegyelmezetség nem egy testi akaraterő. Nem azt jelenti, hogy én azt akarom, én eldöntöttem, és a testemből megfeszülve erőlködöm, hanem a fegyelmezetség, az Isten szerinti engedelmesség. Értsd és lásd meg a kettő közötti különbséget! Az egyik a saját forrásból merítő dolog, a másik pedig Isten Szelleméből van, és jön elő az engedelmességből. Ne kezd el tisztelni azt, amit magadtól meg tudsz tenni! Vannak emberek, akik verik a mellkasukat, hogy: Én ezt elértem, mert én ezt csináltam, mert én ilyen következetes vagyok, én ilyen hűséges vagyok! Én milyen jól csinálom! – és elkezdik imádni saját maguk bálványát. A bizodalmaik saját magukban van. De ez egy tévedés! A testi akaraterő soha nem győzte le a bűnt. A bűnt lehetetlen akaraterővel legyőzni! Akaraterővel egy ember sem jut a mennybe, csak Jézus Krisztuson keresztül. Jézus a szabadító, nem pedig az akaraterő. Ne legyél olyan, mint a viccben. Amikor két barátnő beszélget, és azt mondja az egyik a másiknak, hogy: Olyan sok fagyit ettem az elmúlt években, olyan sok édességet, ezért úgy döntöttem, hogy többet nem fagyizom holnaptól kezdve. A másik így válaszol, hogy: Jól van, testvér, egy akaraton vagyok veled, hiszek neked. Másnap találkoznak, a barátnő kezében egy hatalmas fagyit, nyalja. Hát te? Hogyhogy fagyizol? Képzeld el, mentem az autómmal, ott volt egy cukrászda. És azt mondtam, hogy: Uram, ha az az akaratom, hogy egyek egy fagyit, akkor legyen üres parkoló hely a cukrászda előtt! És képzeld el, mire tizenhatszor megkerültem az épületet, addigra lett egy üres hely! És azért eszem a fagyit, mert az Úr azt akarja, hogy egyem a fagyit. Tudom, hogy ebben értitek a viccet. Így vannak néha keresztények, ha nem is ennyire nagyon sarkalatosan. „Uram, megteszem, amit akarsz! Mindent megteszek, mindent odaszánok, de épp a kedvenc sorozatom megy a tévében. Azt azért megnézem, majd utána imádkozom.”

Amikor érzed a szellemedből a hívást bármire, hogy engedelmeskedj, arra bátorítalak, hogy ne halogasd! Vannak dolgok, amiket jól át kell gondolni. Vannak dolgok, amiket nem szabad hirtelen megtenni, hirtelen döntést hozni. De vannak dolgok, amikre időben kell reagálni, mert ha halogatod, halogatod, halogatod az engedelmisséget Isten felé, akkor egyre messzebb kerülsz. Van egy időszakasz, amikor megteheted, amit Isten mondott neked, hogy tegyél meg. Abban a pillanatban, ahogy Isten mondja neked, hogy engedelmeskedj, már az óra elkezdett ketyegni visszafelé. Ha te arra a hívásra egy hónap, egy év, két év, öt év múlva reagálsz csak, annyival kevesebb idő van. Ha van egy tízéves szakasz, hogy bevégezz valamit, de abból nyolc évet elhanyagoltál sok minden másra, akkor abban a rövid két éves időszakaszban már nem fogod tudni bevégezni azt a teljességet. Ámen. Dicsőség Istennek!

Hiszem, hogy átment az az üzenet, amit az Úr a szívemre helyezett. Hadd mondjam el, hogy egyikünk sem tökéletes ebben. Tegnap délután nagyon mélyen készültem erre az üzenetre. Jegyzeteket írtam, könyveket olvastam, Bibliát forgattam, imádkoztam, igyekeztem Szellemben lenni. Nagyon el voltam mélyülve, nagyon összpontosítottam erre a témára, már teljesen itt éreztem magam előttetek. Erre megcsörren a telefonom mellettem. Egy idegen szám, tudtam, hogy munka ügyben hív. Fölvettem, felemelt hangon, hogy: Halló, tessék! A másik oldalon szegény fiatalember hallotta a hanglejtésemből, hogy valami baj van. Azt mondta: Bocsánat, nem zavarok? Mondtam, hogy ne haragudjon, vasárnap délután nem akarok munkával foglalkozni. Erre ő azt válaszolta, hogy szombat délután van. Abban a pillanatban átfordult bennem, hogy én most mire készülök. Készülök arra, hogy prédikáljak az önfegyelemről, prédikáljak arról, hogy az ember a saját indulatait, a saját testét alávetésben tartsa, prédikálni készülök arról, hogy az embernek következetesnek kell lennie, szeretetben járnia. Erre egy telefoncsörgés miatt eldurran az agyam! Nem volt sértő, nem volt bántó. De mondtam az úriembernek, hogy bocsásson meg a hanglejtésemért. Parancsoljon, mit szeretne? Elnézést kértem a hanglejtésemért. Még egyszer megkérdezte, hogy nem zavar-e. Mondtam, hogy nem zavar, beszéljünk, csak más dologgal akartam foglalkozni, nem munkával. És megkérdezte, hogy mivel foglalkozok – egy teljesen idegen ember. Akkor elmondtam neki, hogy istentiszteletre készülök, és az a téma, hogy az önfegyelemről, a fegyelmezettségről fogok beszélni. Nagyon jó fej volt az illető, elkezdtünk nevetni. Nagyon szimpatikusan reagálta le ezt az egészet. Megbeszéltük, amit kellett, és utána kedvem lett volna a tükör előtt felpofozni saját magam!

Az Úr a mi gondviselőnk, úgy hiszem, hogy amíg az emberben van szándék arra, hogy beismerje és belássa azt, hogy hibázott, addig tudunk előre menni. Ilyen volt Dávid is. Most nem akarom magam Dávidhoz hasonlítani, hanem saját magamhoz akarom magam hasonlítani. Az az ember akarok lenni! És bátorítalak erre téged is, hogyha rajtakapod magad valamin, bármi apróságon, akkor ismerd el, ne hárdítsd át a felelősséget, mert akkor egy falat húztál magad elé, és beleütöd a fejed, és az fájni fog. Csodálkozni fogsz, hogy: Miért nem jutok előbbre? Saját magad miatt. Saul király szolgálatának vége lett, és Dávid előre tudott jutni. Ez volt a kettejük közötti különbség: a beismerés, a töredelmes szív.

Elismerjük, Atyánk, hogy Te vagy az az életünk felett, aki tökéletes, aki mindig, mindenkor jó példával állsz előttünk. Fiadnak, Jézusnak a példája a mérce a mi számunkra. Köszönjük neked azt, hogy nekünk nincs semmi kárhooztatásunk semmilyen vétünk, mulasztásunk, bűnünk miatt, Jézus Krisztus vére miatt. Köszönjük, hogy a megbocsátás Jézus Krisztusban a mi osztályrészünk Őbenne. Köszönjük, hogy Jézus vére megmosott bennünket minden bűnünktől, minden vétkünktől. Elfogadjuk ezt most. Mert elismerjük, Atyám, hibáztunk ezen a területen, amely területen ma tanítást, Igét hallottunk Tőled. Köszönjük, hogy a Te kegyelmed visz minket tovább az úton. A mi szívünk vágya az, hogy engedelmesek legyünk neked mindenkor, mindig a Szent Szellem ereje által. Ámen, Jézus nevében.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.